

UNI WERSYTET
O P O L S K I

Instytut Językoznawstwa
pl. Kopernika 11, 45-040 Opole
tel. 775416003
www.ij.uni.opole.pl
ij@uni.opole.pl

dr hab. Liliana Piasecka, prof. UO
Instytut Językoznawstwa
Uniwersytet Opolski

**Ocena dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr Mariusza Kruka
w postępowaniu habilitacyjnym, w dziedzinie nauk humanistycznych, dyscyplina:
językoznawstwo**

1. Sylwetka Habilitanta

Pan dr Mariusz Kruk ma dwa tytuły magistra. Pierwszym z nich jest tytuł magistra filologii rosyjskiej, który otrzymał w 1996 w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze. W roku 2005 został magistrem filologii angielskiej na Wydziale Pedagogiczno-Artystycznym Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Kaliszu. Pięć lat później uzyskał stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *The development of learner autonomy through Internet resources and its impact on English language attainment*. Promotorem rozprawy był prof. dr hab. Mirosław Pawlak, a jej recenzentami prof. dr hab. Krystyna Drożdżał-Szelest i prof. dr hab. Halina Widła.

Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitant pracował jako adiunkt w Zakładzie Filologii Angielskiej na Wydziale Pedagogiczno-Artystycznym w Kaliszu Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W latach 2011-12 był starszym wykładowcą w Instytucie Neofilologii Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Koninie. Od roku 2012 do dziś pracuje jako adiunkt w Instytucie Neofilologii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Zarówno wykształcenie jak i zatrudnienie pana dr Mariusza Kruka wskazują na jego dynamiczny rozwój zawodowy i naukowy.

2. Ocena dorobku naukowo-badawczego

2.1. Podstawowe osiągnięcia naukowe

Zgodnie z artykułem 219 ust. 1, pkt 2 i 3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz.U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.), Habilitant zgłosił jako swoje osiągnięcie naukowe publikacje na temat roli różnic indywidualnych we wspieranym komputerowo uczeniu i nauczaniu języka angielskiego. Różnice indywidualne są więc tematem przewodnim opublikowanej przez wydawnictwo Springer monografii pt.

Investigating dynamic relationships among individual difference variables in learning English as a foreign language in a virtual world (2021) Cham: Springer.

<https://doi.org/10.1007/978-3-030-65269-2> (100 pkt wg obecnej punktacji MNiSW), a także serii pięciu artykułów w wysoko punktowanych czasopismach, tj.:

Variations in motivation, anxiety and boredom in learning English in Second Life (2016).

The EuroCALL Review, 24(1), 25-39. <https://doi.org/10.4995/eurocall.2016.5693> (5 pkt wg byłej punktacji MNiSW)

Changes in self-perceived willingness to communicate during visits to Second Life: A case study (2019). *The Language Learning Journal*,

<https://doi.org/10.1080/09571736.2018.1554692> (Scopus, 100 pkt wg obecnej punktacji MNiSW)

Dynamicity of perceived willingness to communicate, motivation, boredom and anxiety in Second Life: The case of two advanced learners of English (2019). *Computer Assisted Language Learning*. <https://doi.org/10.1080/09588221.2019.1677722> (Web of Science, Scopus, 200 pkt wg obecnej punktacji MNiSW, Impact Factor: 2.642)

Variation in experiencing boredom during self-directed learning in a virtual world: The case of one English major (2020). *Australian Review of Applied Linguistics*.

<https://doi.org/10.1075/ara1.19050.kru> (Scopus, 40 pkt wg obecnej punktacji MNiSW)

Fluctuations in self-perceived foreign language anxiety during visits to Second Life: A case study (2020). *Innovation in Language Learning and Teaching*.

<https://doi.org/10.1080/17501229.2020.1813737> (Scopus, 100 pkt wg obecnej punktacji MNiSW)

i dwóch rozdziałów w pracach zbiorowych:

Willingness to communicate in English in Active Worlds (2015). W: A. Turula & M. Chojnacka (red.), *CALL for bridges between school and academia* (str. 129-142).

Bern, Switzerland: Peter Lang. <https://doi.org/10.3726/978-3-653-05647-1> (5 pkt wg byłej punktacji MNiSW).

The impact of using Internet resources and browser-based virtual worlds on the level of foreign language anxiety (2016). W: M. Marczak & J. Krajka (red.), *CALL for openness* (str. 103-121). Bern, Switzerland: Peter Lang. <https://doi.org/10.3726/978-3-653-06756-9> (5 pkt wg byłej punktacji MNiSW)

Podkreślam, że Habilitant nie ograniczył się tylko do wskazania monografii jako swego osiągnięcia naukowego lecz przytoczył także cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych i pracach zbiorowych. Cykl ten, obejmujący lata 2015-20, wskazuje na pogłębiające się zainteresowania Habilitanta różnicami indywidualnymi w świecie (światach) wirtualnych.

Wydanie monografii poprzedził cykl powiązanych tematycznie siedmiu publikacji, z których dwie koncentrują się na gotowości komunikacyjnej, dwie na lęku językowym, jedna na nudzie i dwie na połączonych różnicach indywidualnych, w tym także motywacji. Wszystkie artykuły odwołują się do badań empirycznych (przeważnie studia przypadku lecz także *quasi* eksperyment), przeprowadzonych przez Autora i dowodzą Jego obszernej wiedzy o przedstawianych zagadnieniach jak też odpowiedniego przygotowania w zakresie metodologii badań. Jedno z badań wykazało, że uczniowie wykazują większą gotowość komunikacyjną w przypadku komunikacji w świecie wirtualnym niż w świecie rzeczywistym (*Willingness to communicate in English in Active Worlds*, 2015). Świat wirtualny może także prowadzić do obniżenia poziomu lęku językowego i komunikacyjnego uczniów szkoły średniej (*The impact of using Internet resources and browser-based virtual worlds on the level of foreign language anxiety*, 2016). Nuda w świecie wirtualnym ma charakter zmienny, powiązany z nieciekawymi rozmówcami, brakiem tematów do rozmowy czy rozmowami, które są mało inspirujące i nie wspierają rozwoju językowego (*Variation in experiencing boredom during self-directed learning in a virtual world*, 2020). Zmienności i powiązaniom między motywacją, lękiem, gotowością komunikacyjną i nudą są przedmiotem dociekań pozostałych tekstów cyklu. Pomimo zaobserwowanych zbieżności, np. między poziomem gotowości komunikacyjnej i motywacją, z uwagi na dynamikę zmiennych trudno przewidzieć, jak będą one na siebie wpływały.

Należy także podkreślić, że tematyka wspieranego komputerowo uczenia się i nauczaniu języka angielskiego jest bardzo ważna zarówno z naukowego jak i społecznego punktu widzenia. Społeczeństwo dwudziestego pierwszego wieku jest społeczeństwem

cyfrowym, zatem zasadne jest zrozumienie, jak funkcjonuje w przestrzeni cyfrowej. Podjęta tematyka jest też wyjątkowo aktualna w świetle doświadczeń związanych ze zdalną edukacją, opartą na możliwościach zasobów cyfrowych, która stała się koniecznością w czasie pandemii COVID-19.

Monografia pana dr Mariusza Kruka (*Investigating dynamic relationships among individual difference variables in learning English as a foreign language in a virtual world*) stanowi, zdaniem Autora, zwieńczenie Jego dociekań nad gotowością komunikacyjną, motywacją, lękiem językowym i nudą (wybrane różnice indywidualne) podczas uczenia się języka angielskiego jako obcego w światach wirtualnych.

Licząca 148 stron monografia składa się z poprzedzonych przedmową (*preface*) pięciu rozdziałów (dwóch teoretycznych, dwóch empirycznych i rozdziału końcowego, poświęconego wnioskowi, implikacjom pedagogicznym i kierunkom dalszych badań), trzech załączników (*Appendices*) i obejmującej ponad 300 pozycji bibliografii. Jej celem jest przedstawienie dynamicznych związków pomiędzy wybranymi czynnikami indywidualnymi (gotowość komunikacyjna, motywacja, lęk językowy, nuda) w uczeniu się języka obcego w światach wirtualnych (konkretnie, w *Second Life*).

Rozdział pierwszy monografii poświęcił Autor przedstawieniu wybranych czynników indywidualnych, tj. gotowości komunikacyjnej, motywacji, lękowi językowemu i nudzie, przytaczając ich definicje, typologie, modele, podejścia jak też czynniki, które na nie wpływają. Przywołując różne definicje wymienionych czynników Autor nie sprecyzował jednak, które z nich przyjął jako definicje robocze dla celów rozprawy (z wyłączeniem nudy). Podkreślił jednak ich zmienny charakter, wyraźnie nawiązując do tytułu monografii.

W rozdziale drugim znajdujemy przegląd badań empirycznych nad dynamiką gotowości komunikacyjnej, motywacji, lęku językowego i nudy zarówno w tradycyjnej (tj. nie wspieranej komputerowo) i cyfrowej (z naciskiem na światy wirtualne) klasie języka obcego. Dobrym posunięciem było pogrupowanie badań według światów realnych i wirtualnych, natomiast niedosyt budzi brak krytycznego porównania poziomów wybranych czynników indywidualnych w obu kontekstach. W podsumowaniu rozdziału Autor zauważa „...the analysis of gathered data uncovered a host of factors, both positive and negative, responsible for such changes” (s. 59). Niestety, Autor nie przedstawia syntetycznie tych czynników, zostawiając to zadanie czytelnikom.

Rozdziały trzeci i czwarty dotyczą badania własnego Autora, przeprowadzonego na potrzeby recenzowanej monografii. I tak w rozdziale trzecim znajdujemy szczegółowy opis badania, jego cel (zbadanie zmiennego charakteru wybranych czynników indywidualnych w

świecie wirtualnym *Second Life*), pytania badawcze, opis uczestników badania (sześć ochotniczek) i opis narzędzi badawczych oraz procedury zastosowane do analizy zgromadzonych danych. Autor przedstawia także cechy światów wirtualnych, avatary i czynności mieszkańców tych światów. Zadaniem badanych było odwiedzanie świata wirtualnego *Second Life* w ciągu jednego semestru, w wolnym czasie, i w ten sposób doskonalić znajomość języka angielskiego. W świecie wirtualnym uczestniczki miały porozumiewać się albo za pomocą tekstu pisanego i/lub mowy. Autor nie informuje jednak, czy ustalono minimalną ilość wizyt, co mogło mieć związek z dynamiką badanych zmiennych.

Rozdział czwarty zawiera ilościowe i jakościowe wyniki badania, drobiazgowo opisane dla każdej uczestniczki za pomocą statystyk opisowych (dla danych ilościowych) oraz cytatów i syntezy opinii uzyskanych z dziennika wizyt i częściowo ustrukturyzowanego wywiadu (dla danych jakościowych). Autor przedstawił dynamikę badanych zmiennych ze wszystkich wizyt w formie wykresów, które jednak nie są dostatecznie przejrzyste. Bardziej przejrzyste są wykresy dynamiki zmiennych z wizyty na wizytę bo wyraźniej ilustrują obserwowane zmiany. Po przedstawieniu wyników Autor je omawia, odpowiadając na postawione wcześniej pytania badawcze. I tak, poziom gotowości komunikacyjnej, motywacji, lęku językowego i nudy zmieniał się podczas poszczególnych wizyt jak również z wizyty na wizytę, co jest zgodne z teorią systemów dynamicznych. Okazało się, że wysokiemu poziomowi gotowości komunikacyjnej i motywacji odpowiada niski poziom nudy i lęku językowego. W odniesieniu do czynników odpowiadających za zmiany w poziomie badanych zmiennych, Autor wskazuje na użytkowników świata wirtualnego, tematy i rodzaje rozmów, poziom językowy przejawiający się w pewności siebie i rozumieniu konwersacji, problemy techniczne jak też anonimowość w świecie wirtualnym. Czynniki te wpływają zarówno pozytywnie jak i negatywnie na badane zmienne, co przedstawiono graficznie na stronie 118. Wykres jest zatem próbą syntezy wyników badania i wpisuje się w teorię systemów dynamicznych.

Zastanawia mnie jednak, dlaczego Autor nie uwzględnił w analizie czynników odpowiedzialnych za zmiany w poziomie gotowości komunikacyjnej, motywacji, lęku językowego i nudy takich zmiennych jak lata nauki języka angielskiego, ilość wizyt w świecie wirtualnym, czas trwania poszczególnych wizyt czy sposób komunikowania się. Dla przykładu, Wynona, od 14 lat ucząca się języka angielskiego, odwiedziła świat wirtualny 16 razy, jedna wizyta trwała średnio ponad dwie godziny, średni poziom jej gotowości wyniósł 5,9, motywacji – 5,33, nudy – 2,46, lęku językowego – 3,27. Phillipa (8 lat nauki

angielskiego) odwiedziła świat wirtualny 12 razy, jedna wizyta trwała średnio 45 minut, średni poziom jej gotowości wyniósł 3,19, motywacji – 2,50, nudy – 4,47, lęku językowego – 2.50. Autor zauważa przecież, że poziom znajomości języka wiąże się z poziomem wybranych zmiennych indywidualnych.

Ostatni rozdział monografii, liczący trzy strony, zawiera wnioski, implikacje pedagogiczne i sugestie dotyczące dalszych badań. Implikacje pedagogiczne podzielono na cztery grupy, z których pierwsza dotyczy poruszania się w świecie wirtualnym, do czego konieczne jest przygotowanie potencjalnych użytkowników. W drugiej grupie są propozycje wykorzystania zadań językowych, które pomagają rozpocząć i podtrzymać rozmowę czy też omówienie tematów, które mogą być interesujące. Autor sugeruje, że należy rozmawiać o doświadczeniach ze świata wirtualnego i analizować pojawiające się w nim problemy. Ostatnia grupa implikacji wiąże się ze sposobami radzenia sobie z nieprzyjemnymi sytuacjami, w których inni użytkownicy świata są nieuprzejmi, agresywni i arogancy. Niepokój budzi skrótowy charakter tej części pracy. Wnioski są bardzo ogólne. Oczekiwałabym syntetycznego przedstawienia czynników powiązanych ze zmianami w poziomie gotowości komunikacyjnej, motywacji, lęku językowego i nudy. Jednym z takich czynników są niewątpliwie użytkownicy świata wirtualnego, bowiem to od nich zależy przebieg interakcji.

Monografia pana dr Mariusza Kruka ma wiele zalet, a mianowicie:

- Jej tematyka jest bardzo aktualna, zważywszy dynamiczny rozwój technologii informatycznych i komunikacyjnych.
- Autor wskazuje możliwości rozwoju znajomości języka obcego poza klasą językową, zachęcając uczących się do samodzielności na tym polu.
- Właściwie zaplanowane i przeprowadzone badanie podłużne wykazuje samodzielność badawczą Habilitanta.
- Wykazanie dynamicznego charakteru i złożonych relacji między wybranymi różnicami indywidualnymi.
- Obszerna literatura przedmiotu.

W monografii znajdują się też pewne niedociągnięcia. Po pierwsze, w rozdziale drugim brakuje porównania wybranych różnic indywidualnych badanych w świecie rzeczywistym i wirtualnym. Po drugie, podział dłuższych fragmentów tekstu na krótsze akapity (np. s. 11, 19 i in.), wyodrębnienie dłuższych cytatów (np. s. 19) czy graficzne przedstawienie omawianych modeli (np. McIntyre i in. 1998, s. 3-4) przyczyniłyby się do większej klarowności tekstu i łatwiejszej jego lektury. Po trzecie, Autor nie ustrzegł się też

drobnych potknięć leksykalnych (np. s. 34, 56), ortograficznych (np. s. 34, 56, 102) czy składniowych (np. s. 85, 90, 116).

Mimo tych niedociągnięć, w głównej mierze formalnych, stwierdzam jednoznacznie, że zalety pracy przedstawione powyżej zdecydowanie je przewyższają.

Podsumowując, przedstawiony przez dr Mariusza Kruka cykl artykułów oraz rozprawa habilitacyjna dotyczą zagadnień ważnych dla rozwoju znajomości języka obcego. Są to:

- Wykorzystanie światów wirtualnych, które pozwalają na interakcję z innymi mieszkańcami tych światów, poza formalnym kontekstem nauki języka. Przebywanie w tych światach może prowadzić do wzrostu gotowości komunikacyjnej i motywacji oraz zmniejszenia nudy i lęku jeżeli uczestnicy interakcji są interesujący, rozmawiają na ciekawe tematy i znają język na poziomie, który umożliwia płynną komunikację.
- Rozwój autonomii uczących się ponieważ to oni decydują, kiedy odwiedzać te światy i jak w nich funkcjonować.
- Wykazanie dynamicznego charakteru wybranych czynników indywidualnych (gotowości komunikacyjnej, motywacji, lęku językowego i nudy) w krótszych (pojedyncze wizyty) i dłuższych (wszystkie wizyty) przedziałach czasowych.
- Zwrócenie uwagi na to, że nuda jako „cicha emocja” ma znaczenie zarówno dla poziomu motywacji jak i osiągnięć uczących się języków obcych.
- Uświadomienie potencjalnym użytkownikom światów wirtualnych jako środowiska do rozwoju znajomości języka obcego, że konieczne jest odpowiednie ich przygotowanie do poruszania się w tym świecie poprzez trening, właściwe zadania językowe, informację zwrotną ze strony nauczycieli i innych użytkowników oraz radzenie sobie w sytuacjach, gdy w rozmowach pojawiają się nieuprzejmi, nieprzyjemni czy agresywni interlokutorzy, co dotyczy tak świata wirtualnego jak i rzeczywistego.

W związku z powyższym uznać można, że recenzowane teksty wnoszą istotny wkład w rozwój wiedzy na temat wspieranego komputerowo uczenia się i nauczania języków obcych, z naciskiem na rolę światów wirtualnych w rozwoju językowym oraz dynamikę wybranych czynników indywidualnych, szczególnie nudy – zmiennej rzadko badanej w procesie uczenia się i nauczania języków obcych – w cyberprzestrzeni. Należy także mieć na uwadze, że rozwój technologii informacyjnych i komunikacyjnych przyniesie coraz to nowe możliwości nauki w różnorodnych środowiskach cyfrowych.

2.2. Pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze

Pan dr Mariusz Kruk jest autorem i współautorem 60 prac opublikowanych po uzyskaniu przez Niego doktoratu. Obejmują one dwie monografie (w tym recenzowaną powyżej), 37 artykułów w czasopismach naukowych, w tym 27 w czasopismach zagranicznych, z których 13 znajduje się w bazach Web of Science i/lub Scopus i 16 artykułów w czasopismach polskich, z których 3 znajduje się w bazie Scopus. Ponadto Habilitant opublikował 18 rozdziałów w pracach zbiorowych opublikowanych przez wydawnictwa Springer, Peter Lang i IGI Global oraz redagował i współredagował dwie prace zbiorowe oraz numer specjalny czasopisma *Konińskie Studia Językowe*.

W autoreferacie Habilitant podaje, że Jego publikacje cytowano 308 razy (187 autocytowań), natomiast informacja z *Google Scholar* z dn. 9-09-2021 mówi o 452 cytowaniach. W chwili obecnej indeks Hirscha dr Kruka wynosi 11 (*Google Scholar*, 9-09-2021), co świadczy o Jego rozpoznawalności w świecie naukowym.

Publikacje dr Kruka skupiają się na trzech zakresach tematycznych, a mianowicie:

- różnice indywidualne (nuda, motywacja i lęk językowy) w tradycyjnej klasie językowej
- zastosowanie technologii komputerowej w nauczaniu i uczeniu się języka obcego, z naciskiem na systemy i podsystemy językowe oraz autonomię ucznia i jej rozwój
- wykorzystanie światów wirtualnych przez nauczycieli języków obcych, wykorzystanie urządzeń przenośnych do nauki języka obcego, metafory w metodyce nauczania języków obcych.

Zainteresowanie różnicami indywidualnymi to przede wszystkim badania nad rolą nudy – niedostatecznie zbadaną zmienną - w procesie uczenia się języka obcego w szkole, które zaowocowały napisaniem 10 artykułów oraz opracowaniem narzędzia do pomiaru nudy (*Boredom in practical English classes*). Badania te jak również badania nad motywacją (cztery teksty) prowadził Habilitant indywidualnie i we współpracy z innymi badaczami (prof. Mirosław Pawlak i prof. Joanna Zawodniak), którzy są także współautorami niektórych publikacji. Lękowi językowemu poświęcił Habilitant jedną publikację.

Kolejny obszar badawczy, czyli zastosowanie technologii komputerowej w nauczaniu i uczeniu się języka obcego, przyniósł publikację dziewięciu artykułów poświęconych rozwojowi umiejętności mówienia, czytania, słuchania oraz słownictwa, gramatyki i wymowy przy wykorzystaniu zasobów internetowych w postaci światów wirtualnych. Podkreślam, że w tym obszarze Habilitant jest jedynym autorem opublikowanych tekstów. Rozwój autonomii

uczniat natomiast za pomocą światów wirtualnych to echo wcześniejszych zainteresowań dr Kruka. Poświęcił jej cztery teksty, z których dwa są wynikiem współpracy z prof. Mirosławem Pawlakiem.

Trzeci obszar badawczy, wskazany przez Habilitanta, obejmuje publikacje z zakresu wykorzystania światów wirtualnych przez nauczycieli języków obcych i wykorzystania urządzeń przenośnych do nauki języka obcego, co w zasadzie można także zaklasyfikować jako zastosowanie technologii komputerowej w zależności od tego, jak zostanie ona zdefiniowana. W grupie tej można też znaleźć artykuł na temat roli metafory i refleksji w pojmowaniu pojęć i procesów związanych z nauczaniem języka angielskiego przez studentów filologii angielskiej. Moim zdaniem, to ten właśnie tekst określa odrębny obszar badawczy.

Pan dr Mariusz Kruk czynnie uczestniczy w krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych. W latach 2011-19 wziął udział w 30 konferencjach krajowych i 5 zagranicznych (zał. 2 Autoreferatu), prezentując wyniki badań własnych i zespołowych. Udział w konferencjach zagranicznych pozwolił Mu nawiązać współpracę z zagranicznymi badaczami, także współautorami Jego publikacji.

Habilitant był także członkiem komitetów organizacyjnych czterech konferencji naukowych, które miały miejsce w Koninie, Kaliszu i Zielonej Górze. Był również członkiem Rady Naukowej konferencji *Focus on Language: Challenging Language Learning and Language Teaching in Pace and Global Education: From Principles to Practices*, zorganizowanej przez University of Education we Freiburgu w roku 2018.

Dr Kruk ma również doświadczenie redakcyjne bowiem w latach 2011-12 był redaktorem pomocniczym indeksowanego przez Web of Science i Scopus czasopisma *Studies in Second Language Learning and Teaching*, wydawanego przez UAM w Poznaniu. Od roku 2019 jest redaktorem tego czasopisma, który decyduje o przekazaniu tekstów do recenzji zewnętrznej, nadzoruje proces recenzowania, edytuje teksty i uzupełnia bazy, w których pismo jest indeksowane. Ponadto recenzuje teksty przesyłane do czasopism krajowych i zagranicznych, których pełna lista znajduje się w Autoreferacie (s. 13).

Oprócz działalności naukowej, badawczej, redakcyjnej i recenzyjnej, na przestrzeni ostatnich 10 lat dr Kruk sprawował różne funkcje. Był zastępcą dyrektora Instytutu Neofilologii w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Koninie (2011). Od roku 2016 jest kierownikiem Zakładu Anglistyki w Instytucie Neofilologii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Był także egzaminatorem z praktycznej znajomości (nie nauki) języka angielskiego i koordynatorem praktyk nauczycielskich na studiach pierwszego i drugiego stopnia. Habilitant działał także jako webmaster Zakładu Filologii Angielskiej Wydziału Pedagogiczno-

Artystycznego Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Kaliszu (2010-2012), a obecnie jest webmasterem *International Federation of Language Teacher Associations*.

Przytoczone powyżej informacje, oceny i dane jednoznacznie wskazują na istotną aktywność naukową Habilitanta.

3. Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne i popularyzujące naukę

Pan dr Mariusz Kruk ma duże i różnorodne doświadczenie dydaktyczne. Na początku swej kariery pracował jako nauczyciel języka rosyjskiego i angielskiego w szkołach podstawowych i średnich, następnie zaś został nauczycielem akademickim w Uniwersytecie Zielonogórskim, gdzie prowadzi zajęcia z praktycznej nauki języka angielskiego i dydaktyki języka angielskiego, dbając o ich wysoki standard i, tym samym, wspierając studentów w podnoszeniu kompetencji językowych, społecznych i zawodowych. Ponadto prowadzi proseminaria i seminaria licencjackie i magisterskie z nauczania języka angielskiego jako obcego na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych. Do tej pory wypromował 91 prac licencjackich i 9 magisterskich. Jest także recenzentem prac licencjackich (24 recenzje) i magisterskich (39 recenzji).

Angażuje się również w popularyzację nauki. W latach 2016 i 2017 wygłosił dwa referaty na temat wykorzystania nowych technologii w uczeniu się języka angielskiego na konferencjach językowych, zorganizowanych przez Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Diecezji Zielonogórsko-Gorzowskiej w Zielonej Górze. W roku 2017 przedstawił wykład zatytułowany „Wykorzystanie światów wirtualnych w nauczaniu/uczeniu się języka angielskiego” w trakcie spotkań w ramach „Cyfrowych Czwartków”, których organizatorem jest Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie. Jeszcze jedną formą popularyzacji nauki wśród nauczycieli języka angielskiego są artykuły dotyczące nudy i światów wirtualnych, publikowane w czasopiśmie *Języki obce w szkole* (2019 i 2020).

W roku 2019 działalność naukowa Habilitanta została wyróżniona przez Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego nagrodą indywidualną, natomiast w roku 2020 otrzymał z rąk Rektora UZ on nagrodę zespołową za osiągnięcia naukowe.

Bardzo ważnym aspektem pracy naukowej pana dr Kruka jest umiejętność pracy w zespole. Przebieg Jego kariery wskazuje, że początkowo pracował indywidualnie, następnie współpracował z polskimi badaczami, nie zaniedbując przy tym pracy indywidualnej, o czym świadczą publikacje jedno- i współautorskie. W ostatnim czasie nawiązał współpracę z badaczami z Iranu (Masoud Mahmoodzadeh) i Japonii (Mark Peterson), czego dowodem jest

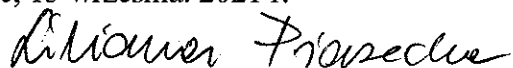
wspólnie napisany i opublikowany artykuł (*Hungarian Journal of Applied Linguistics*, z M. Mahmoodzadehem, 2018) oraz wydanie pracy zbiorowej pt. *New technological applications for foreign and second language learning and teaching* (z M. Petersonem, 2020). Wraz z prof. dr hab. Mirosławem Pawlakiem i prof. dr hab. Joanną Zawodniak nawiązał współpracę z prof. Katą Cszizér (Węgry), dr Chengchen Li (Chiny) i dr Nourollah Zarrinabadi (Iran). Zespół pracuje nad doświadczaniem nudy i determinacji w nauczaniu i uczeniu się języka obcego. Należy oczekiwać, że ta współpraca przyniesie kolejne publikacje w liczących się czasopismach naukowych i przyczyni się do zrozumienia skomplikowanych uwarunkowań procesu uczenia się i nauczania języków obcych.

4. Wnioski końcowe

Podsumowując, wskazane przez pana dr Mariusza Kruka osiągnięcie naukowe, tj. monografię i cykl artykułów, oceniam pozytywnie. Stanowi ono ważny wkład w rozwój wiedzy nad rolą wybranych czynników indywidualnych, a mianowicie gotowości komunikacyjnej, motywacji, leku językowego i, w szczególności, nudy w uczeniu się i nauczaniu języków obcych w dobie cyfryzacji. Należy w tym miejscu podkreślić, że wiedza ta ma charakter dynamiczny tak jak dynamiczne są możliwości oferowane przez technologię informacyjną i komunikacyjną. Pozostałe osiągnięcia naukowe Habilitanta świadczą o jego potencjale badawczym lecz również tak ważnej obecnie umiejętności pracy w zespole. Pozytywnie oceniam także przedstawione w Autoreferacie osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne i popularyzujące naukę.

Biorąc pod uwagę powyższe spostrzeżenia stwierdzam, że osiągnięcia dr Mariusza Kruka odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1, pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2020 r., poz. 85 z późn. zm.). Tym samym wyrażam **pozytywną** opinię w sprawie nadania Habilitantowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie *językoznawstwo*.

Opole, 13 września. 2021 r.

dr hab. Liliana Piasecka, prof. UO